

LBRIS

We know
books

Asociația Părinților Isteți

Psiholog Adriana Mitu

Psiholog Gabriela Maalouf

CUM SĂ FII COOL LA ȘCOALĂ

Educație fără bullying

Ilustrații de
Șerban Andreescu

Bookzone
BUCUREȘTI, 2021

Capitolul 1

**Iar ți-ai pus pantalonii
pe dos?**

Numele meu este Alex și îmi place mult să merg la școală. Astăzi, ca de fiecare dată, mă îndrept agale spre ea. Îmi place să rămân în lumea viselor dimineața înainte să ajung în clasă și să încep ziua. De data asta, continui visul în care mă joc cu pisicile bunicii și nu reușesc să le conving să facă trucurile pentru concursul de talente.

Și uite așa am ajuns în bancă pe nesimțite. E ceva zarvă în jurul meu – copii care nu își găsesc cărțile și penarele, și parcă și doamna anunță ceva. Lasă, că mai zice o dată în clasă... sau de un milion de ori... până când vom ieși toți din visare.

Și, iarăși, fără să știu când a trecut timpul, se aude primul clopoțel.

Ce bine! Apuc să mă joc cu colegii, doar că pare că zarva continuă și în pauză.

Mihai tocmai se ceartă cu Andreea pentru că ea i-a folosit stiloul, în timp ce el l-a căutat toată ora. Și l-a mai și certat puțin doamna că nu este ordonat și că nu își pune lucrurile la locul lor.

— Tu ești o dezordonată și o neatentă! Din cauza ta m-a certat doamna și tu nu ai zis nimic! Mai ești și rea pe deasupra! țipă Mihai.

— Lasă, că nici tu nu ești mai cu moț! Mă enervezi de fiecare dată! spune Andreea, rotindu-se pe picioare cu grația unei balerine și făcând mișcarea aia a ei din cap când nu îi pasă de ce spune cineva.

Ceilalți copii ascultă și parcă sunt încă prinși în visele lor de dimineață, căci nimeni nu spune nimic...

TU EȘTI O DEZORDONATĂ ȘI O NEATENTĂ!
DIN CAUZA TA M-A CERTAT DOAMNA ȘI
TU NU AI ZIS NICIC!
MAI EȘTI ȘI REA PE DEASUPRA!

LASĂ, CĂ NICI TU NU EȘTI MAI CU MOȚ!

— Nu îți pasă de nimeni, țipă Mihai și mai tare. Așa ești tu, o îngâmfată și o NESIMȚI...

OOO... sper să nu spună cuvântul acela, copiii parcă nici nu mai respiră în acest moment, sunt blocați complet. Ahhhhhhh... l-a zis până la capăt!!!

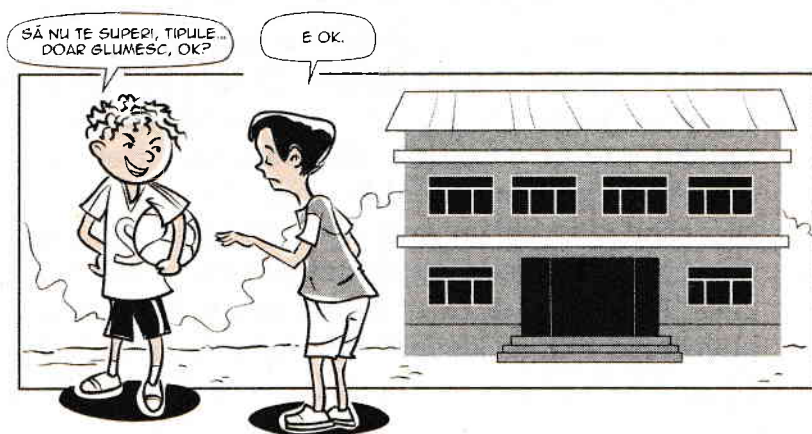
— Stai liniștit, exclamă Andreea, la cât ești tu atent la ore, sigur nu aveai ce face cu stiloul...

Și pleacă râzând...

Nu i-am mai văzut niciodată pe Mihai și pe Andreea certându-se atât de tare. De obicei, sunt prietenoși și reușesc să își rezolve neînțelegerile cu toată lumea.

Fix când să mă întorc la pisicile mele și antrenamentul meu intens, sună clopoțelul de intrare și chiar încep să mă concentrez serios la ore. Totul decurge în regulă și, slavă Domnului, vine ora de sport, că am obosit puțin în bancă.

Nici nu intru bine pe teren, că și aud vocea puternică a lui Răzvan, care râde copios cu gașca lui, făcând glume pe seama lui Călin. Așa e de

fiecare dată! Râde și face glume pe seama lui, oriunde îl găsește.

— Iar ți-ai pus pantalonii pe dos, Călin? râde zgomotos Răzvan.

Călin verifică pentru a mia oară de când a început școala dacă are echipamentul de sport pus cum trebuie. Oare nu a mai învățat că așa zice mereu Răzvan? Lasă umerii în jos și pleacă să ia mingea de fotbal, fără să spună nimic... oare nu o fi ieșit din visul lui de dimineață? Mai am și eu zile din astea... dar parcă el e așa în fiecare zi...

— Ți-a plăcut gluma, Călin? strigă Răzvan după el... Să ai grijă cu mingea, că e rotundă... îți amintești? râde deja în hohote Răzvan. Iar degetele spaghete fierte nu ajută!!!

Acum râde deja toată gașca!

— Să nu te superi, tipule... doar glumesc, OK? insistă Răzvan.

— E OK, răspunde Călin și, ca în fiecare zi, pleacă mai departe.

Gașca lui Răzvan râde, iar noi ceilalți nu mai înțelegem nimic. Chiar a fost o glumă? Așa, în fiecare zi? Adică lui Călin îi place? Și de ce nu face și el glume înapoi? De ce nu zice nimeni nimic? Chiar nu mai înțeleg absolut nimic. Oare să întreb un adult? Sau mai bine să nu mă bag? Ce zi ciudată! Nici când s-au certat Andreea și Mihai nu am zis nimic. Noroc că ei s-au înțeles până la urmă, ba chiar Andreea și-a cerut prima scuze. Oare să îi povestesc mamei despre întâmplările astea? O să spună că se mai întâmplă, copiii se mai ceartă,

copiii mai glumesc? Și totuși, simt că ceva nu a fost în regulă...

**Ce credeți, copii? Ce ar fi trebuit să facă Alex?
Ce este diferit la cele două întâmplări?**

COPIII SE MAI CEARTĂ? COPIII MAI GLUMESC?
ȘI TOTUȘI, SIMT CĂ CEVA NU A FOST ÎN REGULĂ...

Sună clopoțelul care anunță finalul zilei. Mihai și Andreea vorbesc într-un colț al clasei:

— Îmi pare rău că doamna te-a certat pentru că am folosit stiloul tău și am uitat să-l pun înapoi în ghiozdan, nu am vrut să se întâmple lucrul acesta, spune Andreea.

— Și mie îmi pare rău că ți-am zis că ești dezordonată, neatentă și rea, zice Mihai.

— Ei, cu dezordonatul ai fost pe-aproape, râde Andreea.

Apoi, pe un ton mai serios, adaugă:

— Dar m-a durut că mi-ai spus că sunt îngâmfată și nes... M-am simțit tare tristă să aud aceste cuvinte, să vorbești astfel despre mine.

— Îmi pare rău, m-am înfuriat și te-am jignit. Am reacționat pe moment, însă, odată ce am rostit cuvintele, nu le-am mai putut lua înapoi. Cum pot repara ceea ce am făcut?

— Hmmmm, zice Andreea, gândindu-se de ce avea nevoie din partea lui Mihai pentru a repara relația. Am trei cuvinte: parc, jocul de-a impostorul și... sunt prima la leagăn.

— Sunt mai mult de trei cuvinte, râde Mihai. S-a făcut!

Cei doi au plecat în parc după ore. Dar oare cu Răzvan și Călin ce s-a mai întâmplat?

Călin își pune toate lucrurile în ghiozdan, lent, cu atenție, cum o face de fiecare dată. Răzvan trece pe lângă banca lui și-l îmbrâncește cu umărul, așa ca din greșeală, însă s-a văzut că a fost intenționat.

— Căline, iar te miști în slow motion? Să n-adormi aici pe bancă, râde Răzvan și în jurul său răsună alte câteva râsete.

Călin nu spune nimic, nici nu prea știe ce să spună. Nu înțelege de ce este mereu ținta glumelor lui Răzvan, nu i-a făcut niciodată ceva rău intenționat. Se simte tare trist și confuz de glumele acestea și, ori de câte ori răspunde, râsetele colegilor devin și mai puternice.

Totul a început în urmă cu câteva luni, când Călin s-a mutat în clasa aceasta. La început, colegii au fost curioși să-l cunoască și s-au strâns în jurul lui. Apoi, și-au pierdut interesul pentru el, însă Călin și-a făcut un prieten, pe Matei, cu care a stat în bancă tot semestrul. Răzvan făcea și atunci glume despre amândoi, însă erau mai rare. În al doilea semestru, Matei s-a mutat și Călin a rămas singur în bancă. Răzvan a început să facă glume zi de zi. Călin își dorea să se împrietenească cu colegii lui, dar nu știa cum. Nu era la fel ca Răzvan, superpopular și plăcut de băieți. Nici în celelalte grupuri din clasă Călin nu-și găsea locul. Se simțea tare singur.

